

[Finansministeren.]

Spørgsmålet, om afskrivningsreglerne for skibe i visse særlige tilfælde anvendes på mindre rimelig måde, f. eks. i forbindelse med afskrivning på coasters, er fra tid til anden fremdraget i debatten om afskrivningsloven. Jeg har ved tidligere lejligheder sagt, at det er et spørgsmål, jeg er rede til at se på, og det står jeg naturligvis ved. Forslag om skærpelse af afskrivningsreglerne på dette begrænsede område kan derfor forventes fremsat i denne samling.

Reglerne om afskrivning på bygninger blev indført for 2 år siden efter en meget indgående behandling, der endte med, at både regeringspartierne og socialdemokratiet stemte for loven. Forslagsstillerne hævder, at der ikke er grund til at tillade skattemæssige afskrivninger på erhvervsbygninger. Forslagsstillerne har nemlig den opfattelse, at bygningerne ikke mister i værdi, men tværtimod bliver mere værd, selv om de slides ved den erhvervsmæssige brug eller forældes på grund af den teknisk-økonomiske udvikling.

Forslagsstillerne bedømmer åbenbart de særlige installationer i bygningerne, altså f. eks. centralvarmeanlæg og elevatorer, på samme måde. Efter lovforslaget vil man nemlig heller ikke tillade afskrivning på installationerne. Nu har jeg godt nok et indtryk af, at man ude på venstrefløjen bevæger sig temmelig meget i teoriernes underlige verden, men jeg vil dog egentlig tro, at der også dér må være folk, der f. eks. har gjort den praktiske erfaring, at et centralvarmeanlæg kan gå i stykker, hvis man ikke udskifter det i tide. Det mister altså værdi, og det er derfor, man kan skrive af på det.

Jeg tror, at enhver, der har praktisk kendskab til erhvervsbyggeri, må give mig medhold i, at noget tilsvarende gælder for de bygninger, der er afskrivningsberettigede efter den gældende lov. Selvfølgelig må de for eller senere tabe i værdi, enten fordi de slides ned rent fysisk, eller fordi de er indrettet på produktionsformer osv., som den tekniske og økonomiske udvikling løber fra.

I øvrigt kan jeg ikke lade være med at tænke på, om forslagsstillerne kan være kommet til at regne byggegrundenes værdi med i det eksempel på en meget stor værdistigning, der nævnes i bemærkningerne.

Hvis det skulle være tilfældet, vil jeg gøre opmærksom på, at der ikke kan afskrives skattemæssigt på grunden, men kun på bygningen og installationerne.

Reglerne om forskudsafskrivning på visse anskaffelser af maskiner og bygninger var til behandling her i tinget for et år siden. Ved den lejlighed vedtog samtlige partier undtagen VS at indarbejde reglerne i afskrivningsloven, og jeg kunne konstatere en meget udbredt forståelse for den betydning, disse forskudsafskrivninger har med hensyn til fremme af erhvervslivets investeringer og dermed for produktionen og beskæftigelsen.

Hvad angår nedskrivning på varelagre og varepartier, der er købt på bindende kontrakt, gennemførte den forrige regering en ordning, hvorefter den højeste lovlige lagernedskrivning i løbet af 10 år skulle nedsættes gradvis fra 30 pct. til 10 pct. og kontraktnedskrivningerne skulle afskaffes helt i løbet af 6 år. Det blev ændret efter regeringsskiftet, idet regeringspartierne førte reglerne tilbage til det indhold, de tidligere havde.

Ved den lejlighed fremhævede jeg, at den forrige regerings indgreb i disse nedskrivningsregler ville medføre en alvorlig belastning af erhvervslivets likviditet og dermed på længere sigt af beskæftigelsesmulighederne. Efterhånden som indgrebene begyndte at virke, måtte erhvervslivet nemlig indfri den skattecredit, som det havde opnået ved hjælp af nedskrivningerne. Det ville føre til en likviditetsbegrænsning, som kunne gå ud over produktionen og beskæftigelsen. Jeg fremhævede endvidere, at disse regler giver erhvervsvirksomhederne en rimelig adgang til at tage risikoen for prisudsving i betragtning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Endelig begrundede jeg nedskrivningsreglerne med, at de giver virksomhederne mulighed for at udjævne syngende årsindtægter, så de opnår en mere jævn og stabil skattebetaling.

Investeringsfondsloven blev gennemført i 1957 samtidig med afskrivningsloven. Ordningen måtte bl. a. ses i sammenhæng med, at afskrivning efter afskrivningsloven sker på grundlag af aktiverens anskaffelsespris. Man kan altså ikke ved hjælp af afskrivningerne tage hensyn til, at genanskaffelsesprisen må forventes at være højere, når drifts-